1963
ଫେବୃୟାରୀ, 11

ଜନପାରେଡ୍ଡି ଲାଛାନ୍ ନାଇଡୁ
ବନାମ
ଜନପାରେଡ୍ଡି ସନ୍ୟସାମ୍ମା

(ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର, କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ,
ଏମ୍. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା, କେ. ସି. ଦାସ ଗୁପ୍ତା ଏବଂ
ଜେ. ସି. ଶାହ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ଭରଣପୋଷଣ - କେତେକ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦାୟିତ୍ୱ କରି ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଡିକ୍ରି - ଏହିପରି ଡିକ୍ରିର ପ୍ରକୃତି - ଅନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇପାରିବ କି - ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 (1908 ର ଅଧିନିୟମ 5), ଧାରା 47 ।

ଉତ୍ତରଦାତା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପତ୍ନୀ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଏକ ଭରଣପୋଷଣ ଡିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ନିଷ୍ପାଦନ ଆବେଦନ ଦାଏର କରିଥିଲେ, ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦେୟତା ବ୍ୟତୀତ ଅତୀତ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ଭରଣପୋଷଣ ପାଇଁ ତିନି ଭାଗ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦାୟିତ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନୁମତି ପାଇବା ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ଭରଣପୋଷଣ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଧୀନରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦୁଇଟି ସାମଗ୍ରୀ କିଣିଥିଲେ । ପରେ ସେ ଅନ୍ୟ ଏକ ନିଷ୍ପାଦନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପାଦନ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଣାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଡିକ୍ରିର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 47 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଧୀନରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରୟ କରି ସେ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତିର ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ଆବେଦନ ବଜାୟ ରଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ଅଧୀନସ୍ଥ ବିଚାରପତି ନିଷ୍ପାଦନ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧୀନସ୍ଥ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ଆବେଦନକୁ ଜାରି ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ଉପରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ ଭରଣପୋଷଣ ପାଇଁ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଚାର୍ଜ-ଡିକ୍ରି ବାରମ୍ବାର ନିଷ୍ପାଦନ ହୁଏ, ଯେହେତୁ ଭବିଷ୍ୟତର ରାଶି ଦେୟ ହୁଏ । ଏହି ଡିକ୍ରିର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଭବିଷ୍ୟତର ପରିମାଣ ବନ୍ଦ

ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୂଳତଃ ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦାବିକୁ ସଜୀବ ରଖେ । ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ମିଳିତ ଭାବରେ ଏବଂ ପୃଥକ ଭାବରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟିତ୍ୱ ଜାରି ରହିଥାଏ ଏବଂ ଯେହେତୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଏକ ବନ୍ଧକ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ, ବନ୍ଧକ ମାମଲାରେ ଏକ ତୁଳନା ଖୋଜିବା ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ ।

ଆହୁରି କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଅଦାଲତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ପସନ୍ଦ କରିପାରିବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ଜିନିଷ ଅପେକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ଜିନିଷ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଲାଗୁ କରିପାରିବ; କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଜୋର ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରଥମ ବିକ୍ରୟ ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 194/1961 ।

ସି. ଏମ୍. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 120/1956ରେ ହାଇଦ୍ରାବାଦସ୍ଥିତ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 28 ଜୁଲାଇ,1959ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ *ପି. ରାମ ରେଡ୍ଡୀ* ।

ଉତ୍ତରଦାତା ତରଫରୁ *କେ. ଆର. ଚୌଧୁରୀ, ଇ. ଉଦୟରତ୍ନମ ଏବଂ ଭି. ସି. ପରାଶର* ।

1963, ଫେବୃଆରୀ 11 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ହିଦାୟତୁଲ୍ଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତା 1949 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 9 ତାରିଖରେ ଭରଣପୋଷଣ ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ପାଇଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିବର୍ଷ ଫେବୃଆରୀ 28 ତାରିଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ 3000 ଟଙ୍କା ତାଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯଦି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖରେ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ବାର୍ଷିକ 6 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ସହିତ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ଡିକ୍ରି ବକେୟା ଭରଣପୋଷଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଗୁଡିକର ବକେୟା ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରିମାଣକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ଯାହା ପାଇଁ

1963
ଜନପାରେଡ୍ଡୀ ଲାଢାନ ନାଇଡୁ
ବନାମ
ଜନପାରେଡ୍ଡୀ ସନ୍ୟସାମ୍ମା
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା

ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦାୟିତ୍ୱ ବ୍ୟତୀତ ଏହି ଡିକ୍ରି ତିନୋଟି ଭାଗର ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଅତୀତ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ଭରଣପୋଷଣ ପାଇଁ ଏକ ଦାୟିତ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଭରଣପୋଷଣ ଡିକ୍ରିର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ନିଷ୍ପାଦନ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 91/1952 ନମ୍ବର ଦାଏର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ଦାୟ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ସେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିର ଦୁଇଟି ଜିନିଷକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନୁମତି ପାଇବା ପରେ ତାଙ୍କ ଭରଣପୋଷଣ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଧୀନରେ 20,200 ଟଙ୍କାରେ କିଣିଥିଲେ । ପରେ ସେ ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପାଦନ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଣାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ନିଷ୍ପାଦନ ସଂଖ୍ୟା 43/1955 ଦାଏର କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟ ଏହି ଡିକ୍ରିର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 47 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଧୀନରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରୟ କରି ସେ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତିର ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ଆବେଦନ ବଜାୟ ରଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ବିଶାଖାପାଟଣାର ଅଧୀନସ୍ଥ ବିଚାରପତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ଆବେଦନକୁ ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲ ଦାଏର କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧୀନସ୍ଥ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ଜାରି ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଅଦାଲତରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପାଇବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି ଏହି ଡିକ୍ରିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ବୋଲି ଧରିବା ଆବଶ୍ୟକ କି ନାହିଁ କାରଣ ଉତ୍ତରଦାତା ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପାଦନାରେ ଭରଣପୋଷଣ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଧୀନରେ ଏକ ଭାଗ ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅତୀତ କିମ୍ବା ଭବିଷ୍ୟତ ଭରଣପୋଷଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ଦାବି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଣାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନଜର ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ ସେ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଷ୍ପାଦନ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିବ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଆମ ମତରେ କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବ ଠିକ୍ ନୁହେଁ ।

ବିଶାଖାପାଟଣାର ଅଧୀନସ୍ଥ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଭରଣପୋଷଣ ଡିକ୍ରି କେବଳ ଏକ ଘୋଷଣାତ୍ମକ ଡିକ୍ରି ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଡିକ୍ରି ମଧ୍ୟ । ଏଥିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସେ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଫେବୃଆରୀ 28 ତମ ଦିନରେ ଭରଣପୋଷଣ ଭାବରେ ବର୍ଷକୁ 3,000ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ନିଷ୍ପାଦନ ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିଲା, 28 ଜୁନ୍, 1952 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବକେୟା ରାଶି ଭାଗ 1 ଏବଂ 2 ର ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିଲା । ନିଲାମୀ-କ୍ରେତା ଭାବେ ଉତ୍ତରଦାତା ଡିକ୍ରି ଅନୁଯାୟୀ ଭରଣପୋଷଣ ରାଶି କାଟିବା ପରେ କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟର ବଳକା ରାଶି ପାଇଁ 6,010 ଟଙ୍କା ଜମା କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ନିଷ୍ପାଦନ ସେହି ରାଶି ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଯାହା 28 ଜୁନ୍, 1952 ଏବଂ 28 ଫେବୃଆରୀ, 1955 ମଧ୍ୟରେ ଦେୟ ଥିଲା । ଏହି ରାଶି ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ ରହିଛି ଭରଣପୋଷଣ ପାଇଁ 8,000 ଟଙ୍କା ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ 867-8-0 ଟଙ୍କା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଦାବି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଥମ ଭାଗ ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରୟ କରିଥିବା ଉତ୍ତରଦାତା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଏହି ପରିମାଣ ଆଦାୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ ଭରଣପୋଷଣ ଡିକ୍ରି ଅଧୀନରେ ନିଲାମୀ କ୍ରୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଅଧିକାର ସହିତ କିଛି ପ୍ରକାରର ମିଶ୍ରଣ ଅଛି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା କେବଳ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ଅଧିକାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିପାରିବେ ଯାହା ସେ କିଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ନୁହେଁ ।

ଏହି ତର୍କରେ ଏକ ତ୍ରୁଟି ରହିଛି କାରଣ ଏହା ଅନୁମାନ କରେ ଯେ ଅନେକ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଦାୟିତ୍ୱ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଏ ଯେତେବେଳେ ଦାୟିତ୍ୱ-ଧାରକ ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ-ଡିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ସମୟରେ ଅନେକ ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରୟ କରନ୍ତି । ଭରଣପୋଷଣ ପାଇଁ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଚାର୍ଜ-ଡିକ୍ରି ବାରମ୍ବାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ ଯେହେତୁ ଭବିଷ୍ୟତର ରାଶି ଦେୟ ହୁଏ । ଏହି ଡିକ୍ରିର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଭବିଷ୍ୟତର ପରିମାଣ ବନ୍ଦ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୂଳତଃ ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦାବିକୁ ସଜୀବ ରଖେ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିଲେ, ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଡିକ୍ରି ତିଷ୍ଠି ରହିଛି, ସେହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ତିଷ୍ଠି ରହିଛି ।ନିଷ୍ପାଦନ ଦ୍ୱାରା ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଚାର୍ଜ-ଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଣାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ହୁଏ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ଦାୟିତ୍ୱ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଇନସିଦ୍ଧ ଋଣୀ ପାଖରେ ଅଛି ତାହା ମଧ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ ନୁହେଁ । ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ

1963
ଜନପାରେଡ୍ଡୀ ଲାଚାନ ନାଇଡୁ
ବନାମ
ଜନପାରେଡ୍ଡୀ ସନ୍ୟସାମ୍ମା
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା

ମିଳିତ ଭାବରେ ଏବଂ ପୃଥକ ଭାବରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟିତ୍ୱ ଜାରି ରହିଥାଏ । ଦାୟିତ୍ୱ-ଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରାଥମିକତା ସ୍ଥିର କରାଯାଇନାହିଁ । ଏକ ବନ୍ଧକ ମାମଲାରେ ତୁଳନା କରିବା ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଏକ ଦାୟିତ୍ୱ ବନ୍ଧକ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଏକ ବନ୍ଧକ ହେଉଛି ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଅଧିକାର ହସ୍ତାନ୍ତର, ଯେତେବେଳେ କି ଏକ ଦାୟିତ୍ୱ କେବଳ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଦେୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅଧିକାର । ପ୍ରଥମଟିକୁ *ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଧିକାର* ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟିକୁ କେବଳ *ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଅଧିକାର* ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏକ ସାଧାରଣ ବନ୍ଧକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦାୟିତ୍ୱ ସ୍ପଷ୍ଟ କିମ୍ବା ନିହିତ ଥାଏ କିନ୍ତୁ ଦାୟିତ୍ୱ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦାୟିତ୍ୱ ନାହିଁ ଏବଂ ଡିକ୍ରିକୁ, ଯଦି ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଡିକ୍ରି-ଋଣଗ୍ରହୀତାଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ, ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ବ୍ୟତୀତ ଏହା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେତୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଯେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାପ୍ତି ବନ୍ଧକ ରଖାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ଭାଗରେ ବନ୍ଧକଦାତାଙ୍କ ଏକ ଅଂଶ ଜଣେ ବନ୍ଧକଗ୍ରାହୀତା ହାସଲ କରିବାର ପରିଣାମ ଭିତ୍ତିହୀନ ବୋଲି ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ । ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କିମ୍ବା ପୃଥକ ଭାବରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଲାଗୁ କରାଯାଇପାରେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣର ବକେୟା ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବିକଳ୍ପରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିବେ କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅଭିଯୋଗର ବିଷୟ ଥିବା କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଖଲ ଏବଂ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ନିଲାମ-କ୍ରେତା ଭାବରେ ଦଖଲ ଏବଂ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ ବକେୟା ଥିଲା । ଆଇନରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ କିଣିଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସଜାଡିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରନ୍ତି ଯେ ଦାୟିତ୍ୱ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଟି ବିକ୍ରି କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ କେଉଁ କ୍ରମରେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିକ୍ରୟ ଆଦେଶ ଦେବା ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଚୟନ କରନ୍ତି । ସେହି ପରିମାଣରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜଣେ ନିର୍ଣ୍ଣିତ-ଋଣଗ୍ରହୀତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇପାରେ ଯାହା ନିର୍ଣ୍ଣିତ-ଋଣଗ୍ରହୀତା ଧାରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରଭାର-ଧାରକ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରଭାର-ଧାରକଙ୍କୁ କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ-ଡିକ୍ରିର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଣାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ତାଙ୍କ ପ୍ରତିକାର ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ

1963
ଜନପାରେଡ୍ଡୀ ଲାଚାନ ନାଇଡୁ
ବନାମ
ଜନପାରେଡ୍ଡୀ ସନ୍ୟସାମ୍ମା
ନ୍ୟାୟାମୂର୍ତ୍ତି ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା

ତାଙ୍କ ନିଜ ଅଭିଯୋଗ ଅଧୀନରେ । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ମଧ୍ୟରେ ଅଦାଲତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ପସନ୍ଦ କରିପାରିବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ଜିନିଷ ଅପେକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ଜିନିଷ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଲାଗୁ କରିପାରିବ ।

ଆମ ମତରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅଧିକାର ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ଥିଲା, ଯାହା ଉପରେ ଅଭିଯୋଗ ଜାରି ରହିଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଅଦାଲତ, ଅବଶ୍ୟ, କେବଳ ସେହି ଜିନିଷ ବିକ୍ରି କରିପାରିବେ ଯାହା ଡିକ୍ରି ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ବକେୟା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏହା ଜିଦ୍ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରଥମ ବିକ୍ରୟ ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଡିକ୍ରି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ କି ନାହିଁ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆମେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହୁଁ, କାରଣ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ଏଠାରେ ଉଠିନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।